

РЕШЕНИЕ

№ 5976

гр. София, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 28.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова, като разгледа дело номер **1235** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Делото е образувано по повод жалба на Б. Г. А. срещу Решение № ППН-02-287/2019г. от 14.09.2021г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което:

Обявява за процесуално недопустима жалбата на Б. Г. А. с рег. № ППН-02-287/22.05.2019г. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, по отношение на съхраняването на нотариален акт за имот, собственост на А. в дружеството и прекратява производството, осн. чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК;

Оставя без уважение като неоснователна жалбата на Б. Г. А. с рег. № ППН-02-287/22.05.2019г. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, в останалата част по отношение непроизнасяне по подадено заявление и искане за изтриване на личните данни на А. от администратора „Топлофикация София“ ЕАД;

В жалбата се твърди, че оспорваният административен акт е незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Счита се, че решението на Комисията е немотивирано. Излага подробни съображения във връзка за заплащане на подаваната топлинна енергия на т.н. „сградна инсталация“. По същество иска от съда да задължи „Топлофикация София“ ЕАД да заличи неговите лични данни, вкл. нотариален акт от регистрите на дружеството, както и от всички искиви молби, подадени от дружеството срещу

жалбоподателя пред Софийски районен съд. Твърди се още, че „Топлофикация София“ ЕАД няма основание за съхранение на нотариален акт, който се предоставя и на трето лице, няма основанията на чл. 6 от Регламента. Публично известно е, че няма писмени договори съгласно чл. 147 от ЗЗП. Дори и при хипотезата да има такъв договор за един потребителски договор са необходими само трите имена, ЕГН и адрес, а не и нотариален акт. Сочи още, че освен тези нотариални актове „Топлофикация София“ ЕАД събират и актове за гражданско състояние. Събират данни дали лицата са починали, кога са починали, събират документи за собственост, събират удостоверение за наследници на лицата, събират копия от данъчни декларации, съвсем други документи, което е в нарушение на Регламент № 672. Дори да има договор по чл. 149, т. 6 между доставчика „Топлофикация София“ ЕАД и потребител, необходимите лични данни са трите имена, ЕГН и адрес, нищо повече. Твърди, че всичко, което събират е в нарушение. Изрично посочва, че става въпрос за голям рецидив. През 2014 г. КЗЛД и КЕВР изрично разпоредили на „Топлофикация София“ ЕАД да унищожи и да не събира нотариални актове. Това решение е публично известно. „Топлофикация София“ ЕАД потвърдили писмено, че са унищожили нотариалния акт на доверителя, но няма и година по късно завеждат дело и отново в делото прилагат нотариалния акт. Претендира разноски за водене на делото чл. 38 ал. 1, т.2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът - Комисия за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Заинтересованата страна – „Топлофикация София“ ЕАД, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и претендира разноски по делото.

Заинтересованата страна – „ТЕРМОКОМПЛЕКТ“ ООД редовно уведомени за съдебно заседание, не се явяват, не изпращат представител.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за които е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК са предвид което съдът приема, че е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледани по същество жалбата е неоснователна при следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява, че административното производство е било образувано по повод на жалба на Б. Г. А. с рег. № ППН-02-287/22.05.2019г. срещу „Топлофикация София“ ЕАД във връзка с обработка на лични данни, вкл. такива, обективирани в нотариален акт за собственост на недвижим имот.

С Решение № ППН-02-287/05.03.2019г. на Комисията за защита на личните данни, жалба с рег.№ППН-02-287/22.05.2019г. на А. е обявена за очевидно неоснователна и е оставена без разглеждане.

С Определение № 5687/29.07.2020г. по адм. д. № 3713/2020г. АССГ, постановено в производство по реда на чл. 197 и сл. от АПК е оставена без разглеждане на основание чл.200, ал.1 АПК, жалба вх.№9776/23.03.2020 г. по регистъра на АССГ, подадена от Б. Г. А., в частта ѝ, с която се иска Решение №ППН-02-287/05.03.2019 г. на Комисията за

защита на личните данни да бъде изменено, като съдът наложи глоба на „Топлофикация София“ ЕАД за нарушение на правилата за защита на личните данни по отношение на жалбоподателя и да разпорежи на други пет търговски дружества да заличат личните данни на жалбоподателя. Отхвърля на основание чл.200, ал.1 АПК, жалба вх.№9776/23.03.2020 г. по регистъра на АССГ, подадена от Б. Г. А., в частта ѝ, с която се иска отмяна на Решение №ППН-02-287/05.03.2019 г. на Комисията за защита на личните данни.

Със същото определение АССГ е разделил производството по на основание чл. 206, ал. 1 от АПК производството по адм.дело №3713/2020 г. по описа на АССГ, като под същия номер производството по делото продължава жалба вх.№9776/23.03.2020 г. по регистъра на АССГ, подадена от Б. Г. А., в частта ѝ, с която се иска отмяна на Решение №ППН-02-287/05.03.2019 г. на Комисията за защита на личните данни.

Определение № 5687/29.07.2020г. по адм. д. № 3713/2020г. АССГ е отменено с Определение № 15941/23.12.2020г. по адм. д. № 12991/2020г., като е отменено Решение № ППН-02-287/05.03.2019г. на Комисията за защита на личните данни и делото е изпратено като преписка на Комисията за защита на личните данни за продължаване на административнопроизводствените действия чрез произнасяне по същество по жалбата на Б. А..

Предвид горното е постановено Решение № ППН-02-287/14.09.2021г. на КЗЛД, с което:

Обявява за процесуално недопустима жалбата на Б. Г. А. с рег. № ППН-02-287/22.05.2019г. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, по отношение на съхраняването на нотариален акт за имот, собственост на А. в дружеството и прекратява производството, осн. чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК;

Оставя без уважение като неоснователна жалбата на Б. Г. А. с рег. № ППН-02-287/22.05.2019г. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, в останалата част по отношение непроизнасяне по подадено заявление и искане за изтриване на личните данни на А. от администратора „Топлофикация София“ ЕАД;

За да достигне до този извод КЗЛД е приела следното

Жалба с рег. № ППН-02-287/22.05.2019г. е съобразена в цялост с изискванията за редовност съгласно чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Прието е, че с жалба рег. № ППН-02-287/22.05.2019 г. А. е сезирал Комисията за защита на личните данни с няколко искания:

Първото се отнася до не произнасяне от страна на „Топлофикация София“ ЕАД по подадено заявление с рег.№ Г-4166/14.02.2019 г. по чл. 28 от ЗЗЛД (отм.) в срок.

Следващото касае притежание на нотариалния акт на г-н А. от страна на „Топлофикация София“ ЕАД

В последната част от жалбата г-н А. е отправил молба до Комисията да упражни правата по чл. 58, § 2, т. „в“ и „е“ и да разпорежи на „Топлофикация София“ ЕАД да изтрие личните му данни или да разпорежи временно спиране на обработването им до доказване на правно основание по чл. 6, § 1 от Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламента, ОРЗД).

Прието от КЗЛД е още, че по искането за непроизнасяне по заявление №

Г-4166/14.02.2019г. жалбата по същество е процесуално допустима. По отношение на искането, за упражняване от Комисията на правомощията, разписани с разпоредбата на чл. 58, § 2, т. „в“ и „е“, а именно Комисията да разпорежи на „Топлофикация София“ ЕАД да изтрие личните му данни или да разпорежи временно спиране на обработването им до доказване на правно основание по чл. 6, § 1, също се явява допустима.

По отношение на искането за произнасяне от Комисията, за притежанието на „нотариалния акт“ на жалбоподателя от страна на „Топлофикация София“ ЕАД, КЗЛД е счела за недопустима за разглеждане по арг. от чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК. В тази връзка е посочено, че Решение № ППН-02-505/2019 от 27.08.2020г. е административен акт, издаден от Комисията, между същите страни и със същия предмет, който в частта с произнасяне относно притежанието на нотариален акт от „Топлофикация София“ ЕАД е влязъл в законна сила. При наличие на влязъл в сила административен акт, не е допустимо да се разглежда отново искане за издаване на индивидуален административен акт със същото съдържание. Посочено е, че е налице отрицателна процесуална предпоставка, за която административният орган е длъжен да следи служебно.

Във връзка с горното на заседание, проведено на 19.05.2021г., жалбата с рег. № ППН-02-287/22.05.2019 г. е обявена за частично допустима. Като страни са конституирани: жалбоподател Б. А. и ответна страна „Топлофикация София“ ЕАД. На страните е указано разпределянето на доказателствената тежест и са уведомени за насроченото за 14.07.2021г. открито заседание.

Предвид събраните по преписката доказателства е прието, че „Топлофикация София“ ЕАД, в качеството си на администратор на лични данни, е изпълнил задължението си за произнасяне по чл. 15 от ОРЗД. Администраторът е бил надлежно сезиран с искане (заявление № Г-4166 от 14.02.2019 г. до Т. С. ЕАД) за предоставяне на информация, отнасяща се до обработването на лични данни на субекта (чл. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679) в едномесечен срок, като е изпратил отговор на 26.02.2019г. на заявеният адрес за кореспонденция от заявлението - [населено място] 1517, ж. к. „Сухата река“, [жилищен адрес]. От предоставените по административната преписка доказателства се установило, че от „Топлофикация София“ ЕАД е изготвен отговор с № 4166/26.02.2019 г., изпратен на посочени от жалбоподателя в заявлението адрес. Видно от обратна разписка с известие за доставяне R PS 1680 00D29N 7 е, че пратка с индекс Г- 4166/14.02.2019г. се е върнала в „Топлофикация София“ ЕАД като непотърсена. В разпоредбата на чл. 15, § 1 от Регламента е посочено, че информацията се предоставя писмено или по друг начин. В настоящия случай „Топлофикация София“ ЕАД е изпълнила законовото си задължение за произнасяне по подадено заявление в срок, изпратила е отговора на посочения в заявлението адрес, т. е. извършило е необходимото, за да уведоми заявителя.

По отношение на следващото искане на осн. чл. 17, § 1, б. „б“ от Регламента (право на изтриване) КЗЛД е съобщила, че А. притежава недвижим имот в [населено място] 1517, ж. к. Сухата река, [жилищен адрес]. За същия имот е депозирана молба - декларация за откриване на партида от г-н А.. С решение от 05.12.2019г. по дела С-708/17 и С-725/17 е посочено, че собствениците на апартамент в сграда — етажна собственост, присъединена към система за централно отопление, са длъжни да участват в разходите за топлинна енергия за общите части на сградата и за сградната инсталация, въпреки че индивидуално не са поръчвали доставката на отопление и не

го използват в своя апартамент. В т. 2 от диспозитива на решението е посочено, че в сградите в режим на етажна собственост сметките за топлинна енергия за сградната инсталация се изготвят за всеки собственик на апартамент в сградата пропорционално на отопляемия обем на неговия апартамент. Предвид посоченото решение, следва, че за „Топлофикация София“ ЕАД не е налице основание за прилагане разпоредбата на чл. 17, § 1 от ОРЗД, тъй като обработването на личните данни на жалбоподателя са необходими за спазване на правно задължения, арг. на чл. 17, § 3, б. „б“ от Регламента, от където и извода, че за Комисията не е налице основание да разпорежда на администратора да спре да обработва личните данни на А. или да ги изтрие.

Предвид изложеното е направен извод, че „Топлофикация София“ ЕАД е предоставила отговор на Б. А. по подадено заявление по чл. 15, пар. 1 от ОРЗД, в изискуемия по регламента в срок и не е налице основание за изтриване на личните данни на А., както и издаване на разпореждане от КЗЛД за изтриване или спиране обработването на данните на А. от администратора.

По делото са приложени като доказателства административната преписка Решение № 1012/17.02.2020г. по адм. д. № 4362/2019г. на АССГ, Решение № 8477/20.06.2020г. по адм. д. № 13966/2018г. Решение № ППН-02-505/27.08.2020г. на КЗЛД, Определение № 15941/23.10.2020г. по адм. д. 12911/2020г. на ВАС.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 14.07.2021г., на което са присъствали трима членове, като същите с единодушие са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 във вр. с чл. 8 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт по отношение на Б. Г. А. не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по писмено искане на физическо лице, съдържащо оплакване за нарушаване правата му по ЗЗЛД, т. е. искането е от компетентността на комисията, разпределено е на съответната дирекция за изготвяне на становище по допустимостта и основателността, изискано е становище на лицето, срещу които е

подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на искането в заседание на 19.05.2021г., страните са уведомени за насроченото отрито заседание за разглеждане на жалбата по същество като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

Допуснато е обаче друго нарушение на процесуалните правила, което частично засяга валидността на крайния акт на КЗЛД.

Съдът намира, че постановявайки Решение № ППН-02-287/2019г. от 14.09.2021г. Комисията за защита на личните данни е нарушила правилото на чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК, касаещо допустимостта на образуваното пред нея производство.

За да достигне до този извод съдът съобрази представеното по делото Решение № ППН-02-505/27.08.2020г. на КЗЛД, Определение № 15941/23.10.2020г. по адм. д. 12911/2020г. на ВАС, както и Решение № 6890/02.12.2020г. по адм. д. № 9734/2020г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 9136/11.08.2021г. по адм. д. № 2408/2021г., последните служебно установени от съда в деловодните системи на АССГ и ВАС.

От цитираните актове се установява, че пред КЗЛД е постъпила жалба от Б. Г. А. с рег. № ППН-02-505/18.09.2019г. по повод на която е постановено Решение рег. № ППН-02-505/2019г. от 27.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни както следва:

1) оставила жалба с рег. № ППН-02-505/18.09.2019г., подадена от жалбоподателя срещу „Топлофикация София“ ЕАД, без уважение като неоснователна в частта, касаеща подаденото заявление по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679; 2) обявил същата жалба за основателна в частта относно съхранение на нотариален акт № 153, том LX, дело № 11696/97 г. за дарение на недвижим имот, което приела, че представлява нарушение на чл. 5, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и 3) на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламента разпоредила на „Топлофикация София“ ЕАД да преустанови обработването на личните данни от посочения нотариален акт и да заличи последния, като определила срок за изпълнение на разпореждането - 10-дневен от влизането на решението в сила.

С Решение № 6890/02.12.2020г. по адм. д. № 9734/2020г. на АССГ е отхвърлил жалбата на Б. Г. А., с ЕГН [ЕГН], против решение рег. № ППН-02-505/2019г. от 27.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни в частта, с която е оставена жалба с рег. № ППН-02-505/ 18.09.2019 г. без уважение като неоснователна в частта, касаеща подаденото заявление по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Със същото решение АССГ е оставил без разглеждане жалбата на Б. Г. А., с ЕГН [ЕГН], против Решение рег. № ППН-02-505/2019г. от 27.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни в останалата му част, а именно по отношение съхранение на нотариален акт № 153, том LX, дело № 11696/97 г. за дарение на недвижим имот, което приела, че представлява нарушение на чл. 5, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламента разпоредила на „Топлофикация София“ ЕАД да преустанови обработването на личните данни от посочения нотариален акт и да заличи последния, като определила срок за изпълнение на разпореждането - 10-дневен от влизането на решението в сила. По отношение на последното съдът е приел, че решението се явява благоприятно за жалбоподателя в

частта му и в този смисъл, не засяга негови права и законни интереси. Съответно, жалбоподателят няма правен интерес да оспорва решението в посочените части и поради това, жалбата следва да бъде оставена без разглеждане в тази ѝ част.

Казано по-горе бе, че и Решение № 6890/02.12.2020г. по адм. д. № 9734/2020г. на АССГ е оставено в сила с Решение № 9136/11.08.2021г. по адм. д. № 2408/2021г. на ВАС предвид осъществения касационен контрол.

Настоящото производство пред КЗЛД е образувано по повод жалба рег. № ППН-02-287/22.05.2019 г. А. с която е искано отново:

Произнасяне по отношение на съхранение и обработка от „Топлофикация София“ ЕАД на нотариален акт № 153, том LX, дело № 11696/97г. за дарение на недвижим имот, собственост на А..

Искане от А. Комисията да упражни правата по чл. 58, § 2, т. „в“ и „е“ и да разпреди на „Топлофикация София“ ЕАД да изтрие личните му данни или да разпреди временно спиране на обработването им до доказване на правно основание по чл. 6, § 1 от Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламента, ОРЗД).

Искане за произнасяне по подадено заявление с рег.№ Г-4166/14.02.2019г. по чл. 28 от ЗЗЛД (отм.) /чл. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679/ в срок, а именно за предоставяне на всякаква информация и комуникация, вкл. по чл. 13, § 2, б. „б“ и чл. 15 от Регламента, която се отнася до обработването, на субекта на данни, в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език.

Със заявление вх. № Г-4166 от 14.02.2019г. до Т. С. ЕАД, жалбоподателят поискал от „Топлофикация София“ ЕАД да потвърди, че отнасящи се до него лични данни се обработват; да го уведоми изчерпателно какви негови лични данни обработват; да го информира за целите на съхраняване и категориите получатели, на които са разкрити личните му данни; да бъде уведомен дали дружеството разполага с неговото съгласие за обработване на личните му данни и какъв е срокът за съхранението им; да му бъде съобщено правното основание за обработване на личните му данни и в случай, че Т. С. ЕАД обработва данните му на основание чл. 6, § 1. б. „е“ да поясни, какви са законните интереси на „Топлофикация София“ ЕАД, различни от тези по чл. 6, § 1, б. „б“ от Регламента; да бъде уведомен дали е длъжен да предоставя негови лични данни на дружеството и в случай, че отговорът е положителен дали това се е договорно основание. Моли да му бъде цитиран и номерът на договора; да му бъде посочен източника на всяка една от личните му данни, които съхраняват.

Заявление вх. № Г-4166 от 14.02.2019г. съдът намира за идентично на заявление № Г-13069/13.06.2019г., което пък е било предмет на изследване по Решение рег. № ППН-02-505/2019г. от 27.08.2020г. на КЗЛД и последващите Решение № 6890/02.12.2020г. по адм. д. № 9734/2020г. на АССГ и Решение № 9136/11.08.2021г. по адм. д. № 2408/2021г. на ВАС.

Предвид горните установявания съдът прави извод, че е налице идентитет между искания, предмет, страни и административен орган в

административните производства пред КЗЛД по жалба вх. № ППН-02-505/18.09.2019г. и жалба вх. № ППН-02-287/22.05.2019г.

Съгласно правилото по чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането за издаването на индивидуалния административен акт, и в частност т. 1 - липса на влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни. Функционалното тълкуване на правната норма с оглед използвания от законодателя термини "същи предмет, страни и орган /чл. 27, ал. 2, т. 2 АПК/" и придаденото му правно значение на отрицателна процесуална предпоставка за допустимостта на административното производство, налага извод, че за прилагането ѝ е необходима идентичност на искането (предмета), органа и страните (Б. Г. А. и „Топлофикация София“ ЕАД) - т. е. обективно и субективно тъждество между предявените искания. В този случай влезлият в сила административен акт съставлява правоизключващ факт по отношение възможността за провеждане на административно производство между същите страни, по същото искане и на същото основание.

Действително към момента на заседанието на КЗЛД по протокол 30/14.07.2021г. битието на жалба вх. № ППН-02-505/18.09.2019г. е било на фаза касационна проверка на първоинстанционното решение по отношение на произнасяне с Решение рег. № ППН-02-505/2019г. от 27.08.2020г. на КЗЛД. Все така обаче представлява пречка за редовно образуване и разглеждане на жалбата на А. по арг. от чл. 27, ал. 2, т. 2 от АПК.

В този смисъл са и мотивите към Определение № 15941/23.10.2020г. по адм. д. 12911/2020г. на ВАС, а именно да не се стига до принципно различно разрешаване на сходни, а в случая идентични въпроси.

Така доколкото Решение № ППН-02-505/2019г. от 27.08.2020г. на КЗЛД е влязло в сила, предвид Решение № 6890/02.12.2020г. по адм. д. № 9734/2020г. на АССГ и Решение № 9136/11.08.2021г. по адм. д. № 2408/2021г. на ВАС, и с него е отхвърлена жалбата срещу „Топлофикация – София“ ЕАД за предоставяне на информация по реда на чл. 12-15 от Регламент (ЕС) 2016/679, обявил жалба на А. за основателна в частта относно съхранение на нотариален акт № 153, том LX, дело № 11696/97г. за дарение на недвижим имот, което приела, че представлява нарушение на чл. 5, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламента разпоредила на „Топлофикация София“ ЕАД да преустанови обработването на личните данни от посочения нотариален акт и да заличи последния, като определила срок за изпълнение на разпореждането - 10-дневен от влизането на решението в сила, представлява пречка за издаването на нов административен акт.

В случая с Решение № ППН-02-287/2019г. от 14.09.2021г. КЗЛД в първи диспозитив правилно е преценено, че на осн. чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК жалба с вх. № ППН-02-287/22.05.2019г. във връзка със съхранението и обработването на нотариален акт № 153, том LX, дело № 11696/97 г. за дарение на недвижим имот, е недопустима за разглеждане.

Във втория диспозитив обаче КЗЛД е приела за неоснователна жалба с вх. № ППН-02-287/22.05.2019г. по отношение на исканията за задължаване на „Топлофикация – София“ ЕАД да предостави информация по чл. 12-15 от

Регламент (ЕС) 2016/679 и Комисията да упражни правомощията, разписани с разпоредбата на чл. 58, § 2, т. „в“ и „е“, да задължи дружеството да изтрие всички лични данни на А. или да разпорежи временно спиране на обработването им до доказване на правно основание по чл. 6, § 1. В случая с Решение № ППН-02-505/2019г. от 27.08.2020г. на КЗЛД вече е разпоредено на „Топлофикация София“ ЕАД да преустанови обработването на личните данни от посочения нотариален акт и да заличи последния, като определила срок за изпълнение на разпореждането - 10-дневен от влизането на решението в сила.

Ето защо в тази част решението на КЗЛД е незаконосъобразно, постановено по недопустимо искане и в нарушение на чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК, и като такова следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за присъждане на разноски. Съдът на осн. чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения определя сумата от 500 лева, която следва да заплати ответника на процесуалния представител на жалбоподателя.

Мотивиран така и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, II о., 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. Г. А. срещу Решение № ППН-02-287/2019г. от 14.09.2021г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта, в която обявява за процесуално недопустима жалбата на Б. Г. А. с рег. № ППН-02-287/22.05.2019г. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, по отношение на съхраняването на нотариален акт за имот, собственост на А. в дружеството и прекратява производството, осн. чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК, като неоснователна. ОТМЕНЯ жалба на Б. Г. А. Решение № ППН-02-287/2019г. от 14.09.2021г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта, в която оставя без уважение като неоснователна жалбата на Б. Г. А. с рег. № ППН-02-287/22.05.2019г. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, в частта по отношение непроизнасяне по подадено Заявление вх. № Г-4166 от 14.02.2019г. и в частта, в която е формулирано искане за изтриване на личните данни на А. от администратора „Топлофикация София“ ЕАД, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на адв. Д. С. от В. сумата от 500 лева, определена от съда на осн. чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2009г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: